la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT, S. A.

Redacció i Administració:
RONDA UNIVERSITAT, 25
Telèfon 22122

Imprenta:
TALLERS, núm. 48
Telèfon 14446

EDITORIAL

Diverses vegades la premsa catalana s'ha queixat —i amb raó— del retard que experimenta la publicació dels decrets que fan referència a Catalunya, molts dels quals són als ministeris dels de fa mesos. Evidentment, aquest retard no és del tot inexplicable. Obeeix a causes de temps conegudes, a l'atenció preferent que el Govern de la República ha de prestar, constantment, a la política, la qual li impedeix de realitzar una gran part de tasca que es troba obstaculitzada per la realitat política, prou viva, prou interessant, prou important, perquè el Govern hi dediqui una gran part de la seva atenció.

El retard, com hem dit, el justifiquen aquesta sèrie de circumstàncies que hem aludit. Però el fet de la seva justificació, o més exactament de la seva explicació, no ha de significar pas la nostra conformació. Interessant, important, viva és l'atenció que mereix la política general de la República, però per a nosaltres, catalans, és igualment interessant, important, viu el desenvolupament de la Catalunya autònoma.

Sembla que ara va a esmenar-se decididament aquesta falla. Els representants de Catalunya que anaren a Madrid per gestionar el traspàs ràpid dels serveis d'Ordre Públic tornen a Barcelona excel·lentment impressionats. El Govern de la República es fa càrrec de la necessitat imperiosa que Catalunya té que aquests serveis siguin traspassats com més aviat millor, i tot fa creure que la tasca iniciada serà accelerada notablement i el traspàs a la Generalitat serà un fet en un termini breu.

De moment, podem registrar com un fet simptomàtic, i el registrem amb satisfacció, el d'haver estat ja aprovat el traspàs a la Generalitat dels serveis de justícia. Aquest traspàs i les impressions optimistes que els delegats del Govern de la Generalitat han recollit a Madrid durant aquests dies, en el que fa referència a l'Ordre Públic, fan esperançar que molt aviat aquelles lamentacions, aquella inquietud, aquelles queixes a què ens referiem més amunt, hauran desaparegut i no tindran raó d'existir.

TEXTOS I DOCUMENTS

Els partits i el fall de Casp

Una cosa hem de retreure especialment als cronistes i historiadors que s'han ocupat del compromís de Casp: i és el no haver utilitzat degudament els importants detalls documentals que ens deixen veure, darrera el plet dinàstic de principis del segle XV, les lluites polítiques i socials amb què aquell plet estava directament relacionat. Es impossible de comprendre la tramitació i el desenllaç de la qüestió dinàstica sense saber quins eren els partits que aleshores actuaven en els territoris de la Corona.

Domènech i Muntaner, en la seva obra pòstuma, crida l'atenció sobre el lligam que hi ha entre els partits o bandositats del temps de l'interregne i els dels darrers temps del regnat de Pere III el Cerimoniós, i fa remarcar que molts personatges dels dos partits principals dels anys 1410-1413 són els mateixos que ja lluitaven respectivament entorn de la reina Sibil·la de Fortià, última muller de Pere, i del primogènit Joan, que fou després el comte-rei Joan I. Però aquesta reconstitució que fa Domènech és molt incompleta. Els textos i documents antics permeten de dur-la més enllà.

* * *

I bé: la meva convicció, fonamentada en testimonialtges efectius, és que el plet de la successió al tron estava íntimament relacionat amb la pugna de les classes socials. Aleshores ja existien de fet, particularment a Barcelona, les dues «gavelles» que a mitjans del segle XV xocaren violentament i ompliren de soroll i alarma la terra i la ciutat: la *Busca* (partit democràtic) i la *Biga* (partit aristocràtic i burgès).

El «poble menut», com es deia, fou del partit de la reina Sibil·la i després del partit del comte d'Urgell. Al contrari: les classes altes, a Barcelona i a les principals viles i ciutats, foren del partit de Joan I i després del de Ferran el d'Antequera. Sota la pressió del partit de Sibil·la (sogra del comte Jaume) Pere III, l'any 1386, reformà en sentit democràtic el règim municipal barceloní. Mort aquell monarca, el seu fill Joan I, sota la pressió de l'altre partit, derogà la reforma i restabli el règim anterior.

* * *

Que el poble català no es desinteressava del plet de la corona, ho demostra amb eloqüència —a part de documents de l'època— el text següent de la *Història de los Condes de Urgel*, de Monfor:

«...y los concelleres de Barcelona eran los que más temían estas cosas, por estar todos los de aquella ciudad, y más los del pueblo y gente vulgar, aficionadísimos por él (pel comte Jaume), *y le deseaban ver rey, y sabían que el día que él tomase las armas y se metiese en campaña, todo el pueblo de aquella ciudad había de hacer lo mismo...»*

* * *

Veritat és que el poble de Barcelona no s'alçà després, l'any 1413, pel comte d'Urgell que lluitava a Balaguer. En aquest aspecte s'imposà l'oligarquia municipal, ajudada per una part de la clerecia. En certs moments del dit any es temé, amb tot, la revolta de Barcelona, i Ferran el d'Antequera demanà a fra Vicenç Ferrer que vingués ací, sens dubte perquè amb la seva popularitat de predicador miraculós contingués el poble.

Si aquest no s'alçà, no fou per indiferència, sinó per mancança de cabdills que organitzessin la lluita i es possessin al capdavant. Un autor tan poc sospitós en aquesta qüestió, com Giménez Soler, escriu: *«No se le ocultaba* (a Ferran el d'Antequera) *que el pueblo era aficionado al Conde... y que no se movía ni agitaba por falta de caudillos.»*

Documents de l'època ens fan saber detalls concrets i importantissims sobre la gran simpatia que per Juame d'Urgell sentia la massa popular, sobretot a Catalunya i al nord del reialme de València. Ja veurem, en el pròxim article que clourà aquesta nova sèrie polemística, quina era l'actitud del poble a Lleida, al comtat d'Urgell i a la plana de Castelló de Borriana. La culpa, molt més que del poble, fou dels seus directors.

A. ROVIRA I VIRGILI

Focs de Bengala

*

LA GUERRA QUIMICA

El meu super-collega Clement Vautel ha escrit a «Le Journal» una de les seves sucoses cròniques, la qual vé a ésser un comentari, diríogat, a les maniobres aèries que darrerament han tingut lloc en territori belga. Les resultances pràctiques d'aquestes no han pogut ésser més descoratjadores. Sembla que resulta gairebé impossible deturar la mortífera acció combinada de la química i de l'aeronàutica posades al servei d'aquesta cosa idiota que en diuen guerra.

Jo crec, com Vautel, que el dia que l'estupidesa humana s'entesti a provocar una nova monstruositat com la de dinou anys enrera, els no combatents no tindrem altre remei que enrolar-nos a l'aviació. A l'aire — diu el gran cronista parisenc — com hi estarà relativament segur. Per la meva banda em permeto ampliar el concepte i suggerir la idea de muntar sucursals dels nostres solars nadius a l'estratosfera on, segons Picard, hi regna una pau absoluta, per bé que un xic freda. Així mai no podrà dir-nos ningú que, fugint del foc, hàgim anat a parar a les brases.

Clement Vautel aplaudeix la iniciativa, molt lloable, d'agrupar tots els químics del món sota el signe pacifista, creant una mena d'internacional anti-guerrera que pogués, en un moment donat, tornar estèrils els explosius i els gasos. No havent-hi cap química que s'avingués a manipular les fórmules, és evident que aquestes esdevindrien inoperants: i els Estats Majors haurien d'estar-se, forçosament, de prostituir la Ciència, desviant-la de la seva missió que és incrementar la civilització i no pas l'antropofagia. La fórmula és excel·lent i encara ho fóra més si la fóssim extensiva a totes les activitats que posa en moviment la guerra. Si aconseguíssim que, a l'igual que els químics, es juramentessin els mecànics, i els aviadors, i els marins; si els obrers de tots els oficis, arreu del planeta, es negués in a produir o transportar un clau destinat a menesters bèl·lics, tindríem un peu al coll de la més horrible de les malures. No crec, però, en l'eficàcia de tan bons propòsits. Recordem com els socialistes, els catòlics, els francmasons, adscrits tots ells a disciplines internacionals, propagadores de la fraternitat entre els homes, es varen batre com a feres contra altres socialistes, altres catòlics i altres francmasons de raça diferent. I si ara es donés el cas, trist és confessar-ho, hi tornarien.

L'única forma infal·lible — al meu entendre — va apuntar-la fa molts segles, Aristòfan, en la seva obra «Lysistrata». La solució, doncs, la tenen les dones, ningú més que les dones. I jo voldria que elles m'entenguessin.

J. M. FRANCES

AVIAT SORTIRA UN DIARI NOU DEL VESPRE

L'acabament de la sessió municipal de divendres

La intemperància de la Lliga Catalana, promogué un llarg debat polític per la qüestió dels empedrats dels carrers, produint un sorollós incident

Les exigències de l'hora de sortida, ens privaren de donar en l'edició passada l'acabament de la sessió municipal de divendres, que es remarcà per la represa d'hostilitats per part dels regidors de Lliga Catalana, els quals, hom diu, obeïen a alguna consigna rebuda, per a provocar debats visiblement de caràcter polític. Je explicarem el que havia succeït amb motiu de la subvenció proposada per a l'obra cultural del «Pedagogium», però que no tingué parió amb el debat plantejat a pretext de l'estat dels empedrats dels carrers. La maniobra política que enlrunyava la proposició presentada al cap de 15 setmanes de la vaga era prou manifesta i més gran es pretenia invoiucrar amb un intent de vot de censura a l'Alcalde; els de Lliga Catalana no en tingueren prou d'anar allargant el debat amb les contínues intervencions dels regidors Bausili, Lloparl, Sagarra i Pellicena, sinó que a darrera hora, el portarien al terreny de la violència, essent el protagonista el senyor Alomar que insultà el senyor Vàchier i als insults del qual aquest replicà amb gallardia. L'oportuna intervenció dels altres regidors evità que en l'improvitzat aringa es veiés un combat de boxa. Tot això diu molt poc en favor dels homes de la Lliga!

Si la maniobra política que aquesta perseguia, va fracassar rotundament, en canvi és de remarcar les contundents intervencions del senyor Casanoves, que posaren al descobert tot el molt que diferencia el partit d'Esquerra Republicana a les mentalitats dels homes de la Lliga, incapaços d'amotllar-se a la vaga estructuració que assenyalen els temps i que són fruit de la República. La Lliga —digué— vol prendre peu del mal estat d'unes voreres o d'uns sots en els empedrats dels carrers, perquè nosaltres actuem amb mitjans de violència sobre els nostres obrers o bé si no ho fem, acusar-nos de manca de principi d'autoritat i és que la Lliga és sempre la mateixa gent que s'aplegava sota la figura del Borbó i tot el que ell representava...?

Com hem dit, les intervencions del cap de l'Esquerra, obligades per l'actitud provocativa de la Lliga, foren repetides, sense que els fes cap concessió en el terreny de politiqueria que aquells cercaven. El senyor Pellicena, que ja abans havia quedat ben malament parlant de la religió i de la cultura, no aconseguí ni per un moment enlairar la polèmica, mantenint-se sempre arran de terra, mancat d'argumentacions per a oposar al seu contrapinant.

Finalment i a instància del senyor Casanoves, per 18 vots contra 8, quedà decidit que la proposició passés a les respectives comissions. Faltaven cinc minuts per a les tres del matí, quan s'aixecà la sessió tan poc gloriosa per als homes de Lliga Catalana.

Llegiu cada dia la nostra secció de TEATRE I CINEMA

TERRES DE LLENGUA CATALANA

Catalunya-València-Balears-Occitània

L'ESQUERRA REPUBLICANA A LES COMARQUES DE CATALUNYA

L'IDEAL SAGRAT DE LA CONVICCIÓ

Una obra constructiva no es pot dur a terme sense comptar amb la convicció dels que se n'han de beneficiar, i per això l'obra iniciada per l'Esquerra Republicana a les comarques de Catalunya ha d'esser altament beneficiosa perquè de fet es concreta a estructurar i posar en pràctica el programa que la massa popular, el sufragi autèntic, va escollir ara fa dos anys. Les comarques catalanes desitgen emancipar-se de la tutela immediata del Govern de la República, ço que vol dir que tenen molta més confiança en un pensament directiu nascut a casa nostra mateix que no pas sotmetre's a les normes eixides dels Ministeris de Madrid, dictades, en el fons, pels nostres mateixos prohoms.

Heus ací perquè fa tan de goig l'Autonomia efectiva mentre sigui aplicada en el sentit que el poble vol, de faiçó que no representi un postergament per les comarques catalanes, ço que vol tant com dir, mentre sigui dirigida pels homes actuals d'Esquerra Republicana nascuda en un període revolucionari, indispensable per a purificar l'atmòsfera social prenyada de mals averanys. Estem convençuts que les comarques de Catalunya volen que la revelució que va instaurar la República continuï en peu fins que sigui esvait el perill que representen per la seva consolidació els elements hostils. Aquesta revolució perenne i constant no s'ha de mantenir sempre en el mateix nivell, sinó que segons la pressió dels malcontents i conspiradors ha d'ésser més o menys rígida defensant el tresor lliurat pel poble amb l'ideal sagrat de la convicció.

Esquerra Republicana aplicant l'Autonomia té molt en compte les justes aspiracions de les comarques, per això, s'us heu fixat, la majoria dels actes polítics que se celebren amb més escalf patriòtic són els de Tarragona, Girona, Lleida, Vic, Empordà, Urgell, Vallès, etc., Barcelona, cap i Casal de Catalunya, ja segueix automàticament el seu ritme, més republicana, més esquerrana que mai a desgrat de les conxorxes dels conspiradors, inevitables en tots els Estats del món, però molt perillosos en una Pàtria novella que acaba de reconquerir les seves llibertats.

Allò que ha de salvar la nostra Autonomia fent que sigui aplicada pels mateixos procediments amb què ha renascut, ha d'ésser — no en dubteu pas — l'ideal sagrat de la convicció que com una cadena de fortes anells d'acer lliga les consciències republicanes de tots els catalans. Millor diríem encara que aquest ideal sagrat és comú, simbolitza una sardana fraternal, aquella dansa tan bellament cantada pels nostres poetes, divinitzada per Maragall quan deia que «Catalunya és un poble que avança donant-se les mans

JORDI-VEL

GIRONA

NOTICIES DIVERSES

—Diumenge vinent actuarà al Teatre Albèniz l'aplaudida companyia de varietats «Blancos y Negros», amb la seva orquestra de negres. Abans de la seva presentació serà exhibida la pel·lícula «Estrellas rivales».

—A últims de mes sortiran cap a La Escala els infants que han estat seleccionats, com a més necessitats per a formar aquesta Colònia Escolar.

—Els dies 22 i 23 del corrent actuarà en el Teatre Albèniz d'aquesta ciutat la companyia de sarsuela de la qual forma part Eduard Brito. Entre altres obres interpretarà «Katiuska» i la celebrada «La Virgen Morena».

—Han visitat la vila de Campodon i els seus contorns 300 infants de les escoles públiques d'Olot, acompanyats de llurs respectius professors.

—Es fan grans elogis de la Comissió Gestora que actua a l'Ajuntament de Caldes de Malavella, puix que en aquesta temporada d'estiu ordinària periòdicament festivals esportius i artístics que atrau molt l'estada de la Colònia estiuenca que sojorna a la vila i al Balneari.

—Avui, diumenge, el Grup Excursionista i Esportiu Gironí ha organitzat una excursió a les viles i platges més notables de la Costa Brava entre les quals figura Tossa, S'Agaró, Sant Feliu de Guixols, Blanes, Lloret, etc.

—Amb motiu de l'homenatge fet suara a Madrid al senyor Lluis Companys, ministre de Marina, han tramès sengles telegrames de felicitació i adhesió a l'acte, el governador civil senyor Prunés, l'alcalde accidental, senyor Darius Rahola i altres personalitats rellevants de la ciutat.

UNA VENJANÇA

Durant la nit passada, foren arrencades d'un hort del terme de Serinya, propietat de Joan Dilmé, gran quantitat de plantes de cols, pebrots i tomàquets.

Com sigui que el Dilmé, dies enrera havia denunciat Enric Xifré, per pescar furtivament, va sospitar pot potser era el l'autor de la venjança. Efectivament, la Guàrdia civil pogué comprovar que les petjades que estaven marcades a l'hort coincidien exactament amb el calçat del Xifré, que fou lliurat al Jutjat.

MANRESA

EL C. D. MALLORCA

Per als dies 27 i 28 d'agost, Festa Major de Manresa, es desplaçarà a la nostra ciutat l'equip complet del C. D. Mallorca, que tan brillant temporada porta efectuada en el Campionat d'Espanya i, ara fa poc, en el Torneig Mediterrani, en la disputa del qual guanyà el Sabadell a la Creu Alta per 6 gols a 2, en la seva darrera visita a Catalunya.

JOVENTUT D'ESQUERRA ESTAT CATALA

Es prega tots els afiliats simpatitzants d'aquesta entitat que es presentin qualsevol dia feiner, fins el 25 d'aquest mes, de nou a onze de la nit, a l'estatge social (Esquerra Republicana de Catalunya), Passeig de Pere III, 30, per assabentar-los d'un assumpte d'extraordinari interès

LLEIDA

ELS CONFLICTES AGRARIS A L'URGELL

El fantàstic reportatge que publica el full clerical «El Correo», no té cap ni peus; diu: «L'anarquia al camp lleidatà», «L'autoritat dóna sensació d'energia», «Regna la pau».

En què quedem? Si hi ha anarquia no pot haver-hi autoritat i si regna la pau, a què ve tanta larangueria i alarma com fa dies que pregona?

A l'Urgell tenen molt més coneiment que el que la gent clerical es pensa; ha trontollat una mica l'ordre i s'ha afermat el seny racial.

Les autoritats de la República a les quals, sortosament, no cal donar lliçons d'energia ni del compliment del seu deure, han fet molt bé no escoltant les insinuacions de represàlia sagnant, sistema La Cierva, Maura i Anido.

Per això, l'exit de la primera autoritat mereix la felicitació de tothom i els nostres pagesos, per a seva assenyalada actuació es fan mereixedors que amb justícia vegin resoltes els seus plets, que quan no oviren justícia, són veritable motiu de violència.

DETENCIONS : ACCIDENT AUTOMOBILISTIC :: SUBVENCIONS A COLONIES ESCOLARS

Lleida, 15. — Per l'autoritat judicial de Málaga s'ha interessat a les autoritats lleidatanes la detenció de Diego Gómez García, natural de Teba, autor de la mort de Pau Ramos Torres, propietari de la fàbrica d'electricitat situada a quatre quilòmetres de l'esmentat poble.

— En sessió celebrada per la Junta de Beneficència ha estat acordat concedir dels cabals propis a amo autorització de la Comissaria de la Generalitat, una subvenció de 1.500 pessetes per a la Colònia Escolar dels infants asilats a la Casa de Maternitat, i una altra, també de 1.500 pessetes, per a la de la Casa de Misericòrdia, que han organitzat per a l'actual temporada de banys.

—Ha estat detingut l'extremista Cristòfol Panes Alonso, que utilitza també el nom de Joan Martínez Ortiz, el qual es troba reclamat pel Jutjat militar que entén en els successos per l'assalt a la caserna de la Pana.

— A les immediacions de Tàrrega han estat detingudes dues gitanes a les quals hom considera autores de robatori de diversos gèneres a un establiment de Cervera, propietat d'Antoni Guiró.

—Aquest matí, l'automòbil de la matrícula núm. 45475, de Barcelona, ha topat contra un arbre, a la carretera de Madrid a França, a pocs metres del pas a nivell de la línia de Tarragona a Lleida.

El cotxe anava ocupat pel xofer Joan Castillo, Lloreng Camps, Carme Montfalcó i Josep Gou, veïns de Barcelona, i Maria Goicoechea, de Biscaia, els quals han resultat ferits d'alguna consideració, especialment les senyores. Els ferits han estat traslladats a la Casa de Socors. El cotxe ha sofert greus desperfectes.

— Han estat conduïts a Lleida quatre individus del poble de Bellvis, per haver anunciat en aquella població una vaga de 24 hores, amb motiu dels incidents ocorreguts pel pagament dels drets de la Companyia del Canal d'Urgell, que es neguen a fer els camperols.

REUS

UN SUICIDI

Quan eren de servei a la carretera de Santa Coloma de Queralt, i en el punt conegut pel «Collets», una parella de la guàrdia civil observà que de les branques d'una oliivera penjava el cadàver d'un home.

Es donà avís immediat al Jutjat d'Instrucció del partit, i practicades les oportunes diligències resultà ésser Ramon Mogas Sans, de Pla-solter, natural de Montoianc. Segons manifestacions d'un seu germà, hom creu que el mòbil del suicidi fou tot la vida desordenada que portava i la situació precària que travessava.

LA RABIA

Al Rourell, un gos hidrófob ha mossegat altres gossos, la qual cosa ha provocat la consegüent alarma entre el veïnat. El gos rabiós ha estat mort i el fet ha estat posat a coneixement del senyor governador per tal que prengui les mesures de previsió.

DIVERSES

A la plaça de Galan i Garcia Hernández ha estat installat un circ ambulant, anomenat «Puerto Rico».

— El campionat local de tir, celebrat a l'Hort del Roset, per a caçadors associats, ha estat guanyat pel senyor Joan Bernat, després d'una forta competició.

— A la sortida del tren correu d'hir al matí, observàrem que marxaven bon nombre de forces de la guàrdia civil d'aquesta provincia.

Més tard hem sabut que anaven destinades a Lleida, per tal de reforçar les d'allí, amb motiu de la qüestió dels rabassaires.

— En l'assemblea celebrada pel club Reus Deportiu fou elegit el consell directiu següent:

President, Agustí Esteve Fabregat; vice-president, Joan Domènec Mas; secretari, Eduard Salvat Pàmies; vice-secretari, Josep Fontbotè Carreres; comptador, Joan Mestres Vallés; vocals, Francesc Estivill Zamora i Domènec Rovira Marquet.

— La nena Carolina Casanoves Fenoll, de 6 anys, ha estat mossegada pel gos d'una veïna. Ha estat auxiliada pel doctor Fries, i el ca posat en observació.

— Amb motiu de la portada d'aigües al veí poble d'Aleixar, ha estat organitzat un variat programa de festes.

A més de l'engalanament del carrer i plaça de la República, on serà installat un artístic brollador d'aigua, donarà un concert l'Orfeó Tarragoní, que dirigeix el mestre Gels i actuaran els Xiquets, de Valls, amb les seves respectives gralles; a la nit, castell de focs d'artifici.

— El governador civil ha penyorat amb 250 pessetes el capell de Caseres, perquè des de la trona pronuncià frases contra el règim i els governants. El senyor Freixes envià a aquell poble un agent de policia, el qual pogué comprovar la veracitat de la denúncia.

SANT ADRIA DEL BESOS

HOME QUE ES SUICIDA

Joan Giménez Martínez, natural d'Antequera (Málaga), de 75 anys d'edat, fou trobat mort a la casa que habitava al carrer de Lleida, penjat d'un tauló que ell mateix collocà entre un armari i un prestatge.

NOTICIES DIVERSES

—S'ha jubilat al senyor Josep Lluis del càrrec de secretari, nomenant-se per ocupar-lo a senyor Sever Lluis.

—Han aparegut els rètols en català a les dependències de l'Ajuntament.

—S'assegura que la installació del pujador i baixador dels trens serà un fet dintre breu temps.

—S'ha deixat ... lliberat el jove que disparà dos trets contra el seu sogre en una baralla.

U,I ESPANTADIS

El passat dimecres pel matí, una parella de la Guàrdia Civil cridà l'atenció a un jove que se li feu sospitós, el qual aprela a córrer, engegant-li uns trets que per sort no feren blanc.

El jove, quan estigué prou cansada de córrer, es deixà anar en braços d'un home que es trobava per aquells indrets, i esciata en forts gemecs, aclarint-se que solament la por li féu fer això que hem ressenyat. L'esmentat jove tingué que ésser assistit.

ESPORTIVES

—Per a demà diumenge hi ha anunciat al camp del Badalona, un gran cartell esportiu.

—La sortida del Centre d'Esquerra a Montserrat, ootingué un bell èxit.

Xocolates i galetes
NELIA
són les millors

GENERALITAT

EL SENYOR PRESIDENT

Ahir, el senyor Macià no es va moure de La Garriga i no acudí al seu despatx de Barcelona com tenia per costum des que estiueja en aquella població.

Avui, vindrà a Barcelona per assistir a l'enterrament del mestre Vinyes.

RETORN DE CONSELLERS

Aquest matí en l'exprés de Madrid arribaran a Barcelona els consellers senyors Pi i Sunyer, Selves, Casals i Coromines.

També vindrà el ministre de Marina senyor Companys, amb el seu secretari senyor Grau Jassans.

INFORME DE L'ACADEMIA DE MEDICINA SOBRE LA INSTAL·LACIÓ D'UN DISPENSARI AL CARRER DE TORRES AMAT

L'Acadèmia de Medicina, en la seva sessió plenària del 14 de juliol de 1933, responent a la demanda feta per l'honorable conseller de Sanitat sobre la justificació de la protesta formulada pels veïns dels carrers de Torres Amat, Joaquim Costa (Ponent), amb motiu de la construcció del Dispensari Antituberculós Central.

Acorda que no existeix cap motiu per a considerar perillosa pels veïns la instal·lació del Dispensari en el lloc indicat.

I la creu convenient per a fer arribar els beneficis de l'obra antituberculosa als habitants del districte on està projectat, un dels més afectats per la tuberculosi, i a més per la seva situació en la ciutat com a lloc de centralització i coordinació de l'obra antituberculosa de la Generalitat.

Visqueu molts anys.

Barcelona, 1 de juliol de 1933.

El president: August Pi Sunyer. Rubricat.

DEPARTAMENT DE FINANCES. - SECCIO TECNICA ADMINISTRATIVA. IMPOST DE CEDULES PERSONALS

Queda exposat al públic en les oficines del Negociat de Cèdules personals de la Secció Tècnica Administrativa del Departament de Finances de la Generalitat, installades al carrers d'Aribau, núm. 230, durant el termini de deu dies naturals, a comptar de la inserció d'aquest anunci en el Butlletí Oficial de la Generalitat, el padró de l'impost de cèdules personals d'aquesta ciutat per a l'any 1933, per tal que els contribuents que en ell s'esmenten, puguin formular les reclamacions que creguin convenients, prevenint-los que dites reclamacions s'admetran dintre el dit termini i cinc dies més i que seran desestimades per extemporànies les que es presentin una vegada transcorreguts els esmentats quinze dies.

RESPOSTA A L'INSTITUT DE SANT ISIDRE

El conseller d'Agricultura i Economia, senyor Mias, ens ha facilitat la següent nota:

Després de llegir detingudament l'extensa nota facilitada per l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, que publicava un diari d'aquest matí, he de fer notar públicament, algunes inexactituds que en ella es contenen.

La Comissió de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, presidida pel senyor Garriga i Massó, que em visità abans d'ahir, em demanava una acció al camp que, contràriament al que suposa l'esmentada nota no hem defugit de realitzar; acció política que suavitzés o solucionés el conflicte en aquells llocs on aquest s'ha manifestat, la qual s'ha portat i continua portant-se a terme; si bé hem de manifestar que no tenim noticia que enlloc n'existeixi cap que arribi a adquirir el caràcter de col·lectiu; han existit, això sí, alguns que altre cas esporadic que s'ha presentat ací i allà, els quals hem procurat sempre solucionar dins l'esperit de la llei recentment votada, havent recabat per a aquesta tasca la col·laboració dels diputats senyors Selles, Armengaus, Mestres i Riera, els quals, amb gran zel, han actuat i actuen en aquest sentit.

Els meus visitats oposaren algunes objeccions a l'actuació del senyor Selles en el Pla de Bagés. Després d'escoltar la queixa dels comissionats he tingut un gran interès en veure el senyor Selles, el qual ha acudit al meu despatx mostrant-me un telegrama del senyor governador pregant-li que intervingués expressament en un determinat conflicte, la intervenció del qual va tenir lloc el dia 6 del corrent, sense que el senyor Selles des d'aquell dia intervingués en cap altre cas amb aquella representació.

Cal tenir ben present el fet que si bé encara no estan constituïdes les Comissions arbitrals que preveu la llei per a solucionar els conflictes derivats dels contractes de conreu en les quals tenen representació els propietaris, és degut, únicament, a la resistència oposada per l'Institut de Sant Isidre a usar de la prerrogativa que aquella llei li donava, de proposar el seu nomenament.

Quedi, doncs, ben sentat que mantenim íntegre el propòsit anunciat des del primer dia de la promulgació d'aquesta llei, compartit pels nostres diputats i per un extens sector d'opinió, de vetllar pel seu més exacte compliment i que si algun obstacle s'hi oposa, són els mateixos que ara protesten els qui el forneixen.